

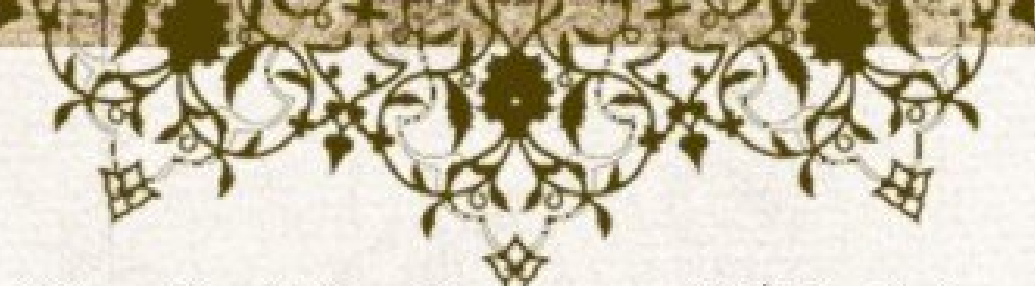
«هوالحکیم»

سرّ روزہ

سخنران:

دکتر باقرپور کاشانی

من یک عبارتی رو بخونم از کتاب معراج السعادة، مال ملا احمد نراقی. بسیار کتاب مناسبی. البته خب معصوم نیستن! یک سری اشکالاتی معمولاً در اون صفحات ابتدایی، جمعی وارد کردن از اهل علم. خب حالا به نظر من هم بعضی اشکالات هم مطرحه، درسته. اما روی هم رفته کتاب عالی‌ای. آیت‌الله بهجت رحمة‌الله‌علیه، ایشون می‌گفتن که برای کسانی که سیر و سلوک و تزکیه رو می‌خوان شروع بکنن، اول این کتاب شروع بکنن، ملا احمد نراقی، بعد کتاب پدر ایشان:

جامع السعادة عربیه، در دو جلد. خیلی کتاب‌هایی که اجتهادی نوشته شده، تحلیلی نوشته شده، فقط روایت‌ها رو کنار هم نیاورده. روایت‌ها رو قسمت به قسمت آورده و تحلیل کرده! خب از این جهت این کتاب خیلی ارزشمنده.

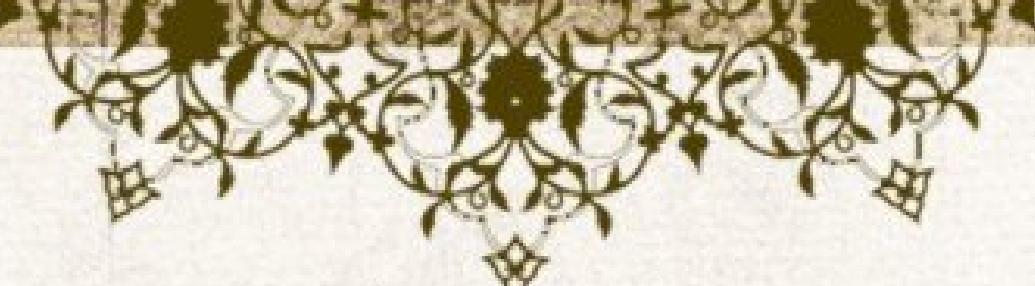

خب ما می‌بینیم که در ارتباط با روزه در صفحه‌ی هفتصد و هشتاد و سه، ایشان یک مطلبی داره به‌عنوان سرّ روزه چیه؟ چرا خدا گفته روزه بگیرید؟

خب بعد از این‌که در صفحات فراوان، مسائل مختلف رو از جهاتی میاد توضیح می‌ده، ایشان می‌فرمایند که:

زیرا سرّ امر روزه داشتن آن است که قوه‌ی شهویه، مقهور و ضعیف شود و تسلط شیطان لعین کمتر گردد تا نفس قدسی از درجه‌ی بهیمنیت ترقی نموده، مشتبه به ملائکه گردد و در آن، آثار تجرد و روحانیت حاصل شود. تجرد یعنی برهنه بودن از این تعلقات. خب یکی از این مسائلی که به عنوان سرّ روزه ایشان مطرح می‌کنه که مطلب درستی هم هست، مبارزه با چیه؟ قوه‌ی شهویه!

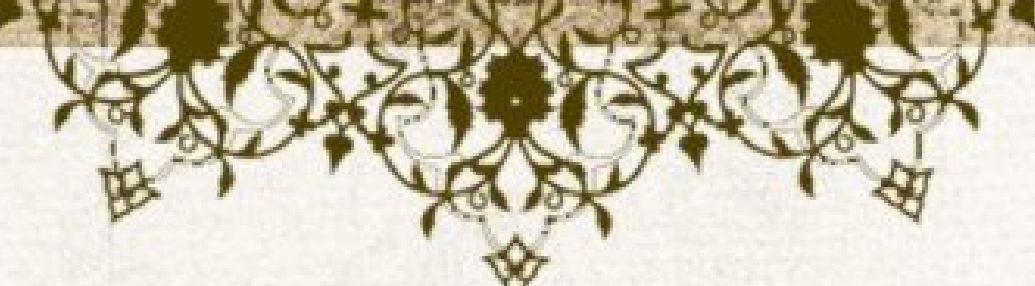

خب حالا در این خصوص هم مطالبی رو به ذهنم می‌رسه توضیح بدم؛
چون در بین خیلی از دوستانی که این بحث رو گوش می‌دن چون
جوان هم هستن، خب این قوه‌ی شهویه بسیار قوی‌تر، تا یک نفری که
مثلاً میانسال باشه یا سنش پایین‌تر باشه، قوه‌ی شهویه در نسل جوان
مشخصه که بیش‌تره.

ببینید یک نکاتی هست که اولاً هوای نفس، نفس اماره به سمت چی
می‌ره؟ هر چیزی که ظلمی رو توش داشته باشه، هر چیزی که نادرستی
باشه، هر چیزی که زشتی باشه، هر چیزی که مقابل عقل باشه، عقلانیت
باشه، هر چیزی که مقابل دین باشه، فرمایشات انبیاء و ائمه‌ی معصومین
باشه، می‌کشه!

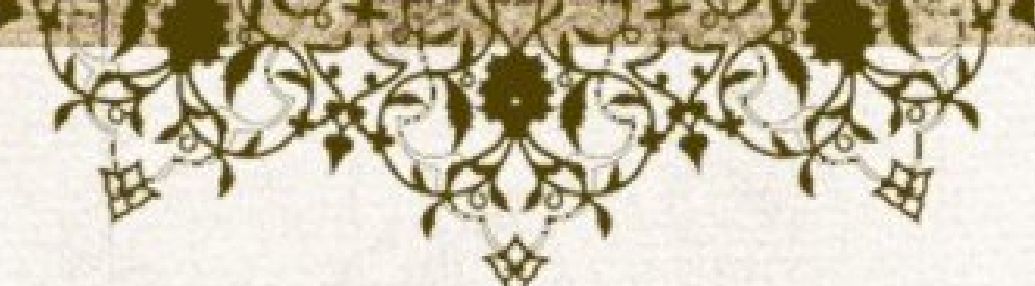

فقط منحصر در شهوات نیست! مخصوصاً شهوت جنسی بخوام حساب بکنیم، فقط این نیست! اما خب این بحث خیلی مهمیه! به قدری مهمه که در همین کتاب معراج السعادة تعبیرات عجیبی رو آورده که بالاخره به این سبب چقدر افراد به گمراهی کشیده شدن، که مثلاً در مورد مردها، این تعبیرات نسبت به خانمها هم هست، نسبت به مردها هم هست؛ در صفحه‌ی دویست و نود و شش یک روایت ایشان از نبی اکرم صلی الله علیه و آله نقل می‌کنن که از جامع السعادة پدرشون جلد دوم، صفحه‌ی ده این روایت رو آوردن؛

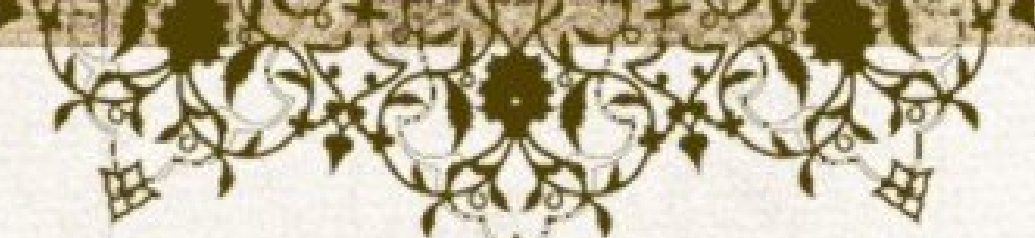
فرمودند: خداوند هیچ پیغمبری از گذشتگان را برنیا نگیخت مگر آن که شیطان امید داشت که او را به واسطه‌ی زنان هلاک سازد!

یعنی از طریق مسائل شهوانی. مردها رو. حتی طمع نسبت به انبیاء داشته! در مقابل نسبت به خانمها هم داریم که چنانچه اینها رو بتونه تحریک بکنه و مسائلی رو بهوجود بیاره که با جنس مخالف، اینها رو بخواد به گمراهی بکشه، به جهاتی بخواد بکشه. پس این مسأله خیلی مسأله‌ی مهمیه. خوب در روزه‌داری چی می‌شه؟ در روزه‌داری می‌گن چی آقا مبطل روزه‌ست؟ می‌گن خوب از مواردی که مبطل روزه هست، یکی خوردنه، یکی آشامیدنه، یکی از اونها چیه؟ بحث ارضای جنسی هست. حالا این ارضای جنسی فقط در ارتباط با فعل خلاف هم نیست ها! در مسیر درست هم باشه باز هم گفتن که نه! اگه چنین کاری انجام بدی بازم ابطال روزه می‌کنه؛ اگه از عمد هم باشه کفاره هم داره! چنین ملاحظاتی، چنین محدودیت‌هایی در زمان بسیار در یک ماه! یعنی از اذان صبح تا اذان مغرب!

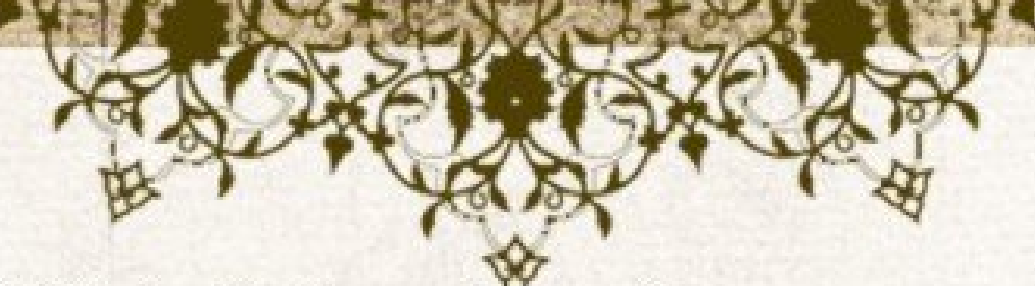

مثلاً در ارتباط با خوردن و آشامیدن هم بگم که این‌ها گاهی اوقات ریشه‌اش این خوردن و آشامیدن، افراط که بشه، تأثیر داره روی مسائل شهوت‌رانی، در خصوص روزه. مثلاً در همین کتاب معراج السعادة، صفحه‌ی دویست و نود و سه، حدیث از نبی اکرم صلی الله علیه و آله نقل کردند فرمودند: جهاد کنید با نفس‌های خود به گرسنگی و تشنگی، پس به درستی که اجر و ثواب آن مثل اجر کسی است که در راه خدا جهاد کرده. خیلی مهمه! خُب این مسأله در روزه‌داری چنین جهادی صورت می‌گیره.

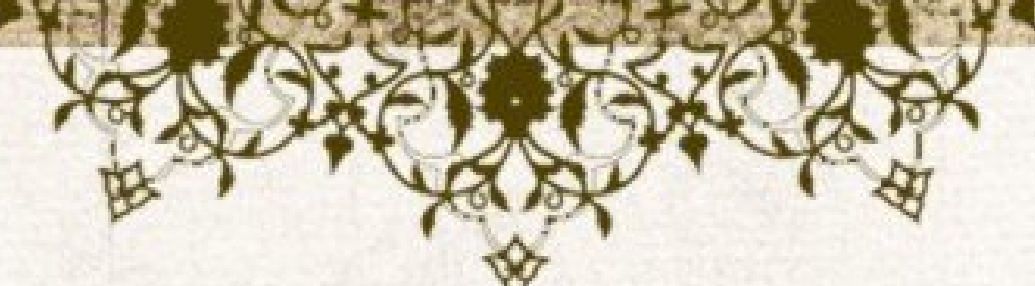
یا پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: کم چیز خوردن خودش عبادته! کم چیزی بخوری! به اندازه‌ای که جواب بده. حتی چند لقمه‌ای که دیگه می‌خوای سیر بشی دست بکشی! از آداب غذا خوردن اینه که سیر سیر نشی، همین که چند لقمه‌ی دیگه مونده که بخوای سیر بشی، دست برداری.

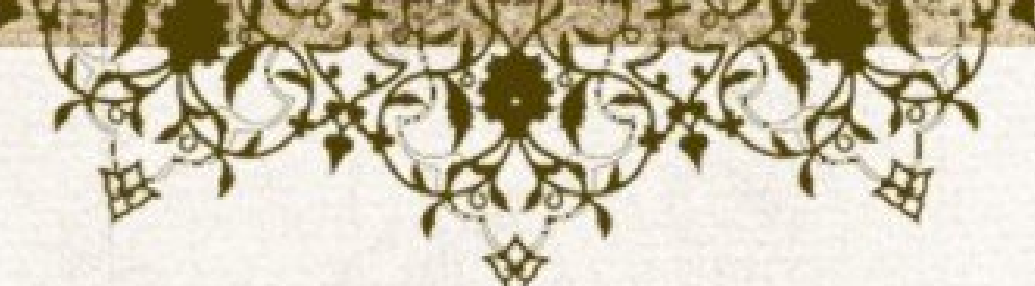
روایات در این خصوص، مرحوم صاحب کتاب معراج السعادة زیاد نقل کرده. مثلاً یک روایت در صفحه‌ی دویست و نود و یک، از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرموند: هیچ بنده‌ای از خوراکی که خواهش دارد نمی‌گذرد مگر این که درجه‌ای در بهشت به او حاصل شود. یعنی گاهی اوقات غذا رو که می‌خوای بخوری، غذا رو برای غذا مصرف نکن، برای این که انرژی بگیره بدنت که بتونی کار کنی، کارهات تعطیل نشن! گاهی وقت‌ها برخی شکم‌پرستن! می‌گن همین غذایی که شکمت و نفست به سمتش هست، همین اگر مقابله بکنی یک درجه‌ای از بهشت بهت می‌دیم! همین خودش می‌شه عبادت! از چیزهایی که نفست اماره به سمت اون می‌کشه همینه. یعنی اون چیزهایی که بالاخره دوست داره فلان غذا باشه! فلان سس باشه! فلان مدل باشه! فلان رستوران! خیلی تو این چیزها دنبال این برنامه‌هاست! این خوب نیست در دین ما!

لذا خیلی از بزرگان مثلاً وقتی می‌دیدن که یک‌جوری افراط داره که یک حالت درونی و کششی داره که حالا یک چیزی رو بخواد استفاده کنه، از عمد این رو می‌داشتن جلوش و آویزونش هم می‌کردن، می‌گفتن این انگور رو من نمی‌خورم، هی نگاهش می‌کردم سرم رو می‌ندازم پائین! مبارزه می‌کردم! این خودش یک حالتی! تا این‌که شکمو! نگاه کنه این غذایی که هست این گوشت‌هایی که هست رو بردارم مثلاً استفاده کنم! الان گوشت هم که گرون شده! همه نفس! همه‌ی این‌ها نفس! لذا در حالات انبیاء و اصحاب آوردن که این‌ها دنبال این نبودن، مثلاً دوتا خوراک که می‌داشتن، یکیش رو استفاده می‌کردن، نفس انسان دوست داره از ده تاش بخوره! از همش بخواد استفاده کنه!

ببینید گناه نیست! حرام نیست! این یعنی چی؟ یعنی اجازه دادی این نفست قوی بشه، قلدر بشه! باید مقابله کنی، باید بایستی، باید تنبیهش بکنی! تنبیهش چیه؟ مقابله بکنی! هرچی مقابلش بایستی، به عقلانیت بها دادی، می‌تونی بهتر کنترلش بکنی. الان می‌گه شکم، اینو می‌خوام! چشم! کم‌کم چیزهای دیگه می‌خواد! الان اگر کنترلش نکنی بعداً نمی‌تونی جمع و جورش کنی! این خودش خیلی مهمه! لذا در همین صفحه‌ی دویست و نود و یک روایتی هست از نبی اکرم ﷺ فرمودند هر که از شرّ شکم، زبان و فرج خود، (همون مسائل شهوانی) محفوظ ماند، از همه‌ی بدی‌ها محفوظه. امّات اون خلاف‌ها و زشتی‌ها به واسطه‌ی همین موارد هست ک انسان رو می‌کشه به گمراهی و انحراف و نفسانیت که بعداً نمی‌شه جمعش کرد.

